

Nagykorú lettem

Öten érkeztünk Szlovákiából Jászberénybe a XXXIII. Nemzetközi edzőtáborba. Ötünkől három danvizsgára készült. Persze a felkészülésünk már jóval a tábor előtt megkezdődött, viszont itt még módunkban állt teljesen ráhangolódni a vizsgára.

Napi három edzésben tudtuk még csiszolni a technikáinkat, és bővíteni a már meglévő tudásunkat. Az edzések nagyon magas szakmai színvonalon zajlottak, köszönet érte **minden** instruktornak. Én legtöbbit Shihan Furkó Kálmánnal voltam, ahol rengeteget foglalkoztunk az alaptechnikák értelmezésével, és a formagyakorlatok értelmezésével. Mint Shihan is mondta az első, ill. második dan után kezdődik igazából a karate tanulása, és soha nem ér véget. Ezzel teljes mértékben egyet is értek, és kiegészíteném még azzal, hogy minél nagyobb a tudásom annál jobban rájövök, hogy nem tudok semmit az egészről. És hogy miért lettem nagykorú, hát mert 18 éve kezdtem el harcművészetekkel foglalkozni.

A XXXIII. Nemzetközi edzőtáborban 33 évesen lettem Sensei, ami egy nagy megtiszteltetés számomra! Megtiszteltetés, és felelősség. Felelősséggel tartozom mindazokkal szemben, akik belépnek a dojoba, hogy egy új életfilozófiát tanuljanak. Példát kell mutatnom az **élet minden területén**, mert nem csak a dojoban kell Senseinek (Senpainak) lenni. Tovább kell képeznem magam, hogy mindig a legjobbat tudjam nyújtani.

Úgy kell viselkednem, hogy tiszteletet, ébresszek másokban, és ne a 3 aranycsíkot tiszteljék, és nekem is tisztelnem kell mindenkit a fehér övtől a fekete övig.

Szeretném, ha mindenki Sensei lehetne, annak ellenére, hogy kevesen ilyen kitartóak. Nekik szeretnék segíteni azzal, hogy én hogy éltem meg a dan vizsgát.

Vizsga: Mint említettem a felkészülés már jóval előbb elkezdődött. Zsákoltunk, pajzsolunk, küzdöttünk, technikáztunk meg mindent, amit kell. Volt azonban egy másfajta felkészülés is. Ez fejben történt, elképzeltem mi fog történi a vizsgán. Mind a technikain, mind a küzdelmin. Ha hiszitek, ha nem úgy történt minden, ahogy elképzeltem (a gondolat teremtő ereje).

<http://www.facebook.com/photo.php?pid=446039&id=1848460946#!/group.php?gid=475727260528&ref=ts>

A technikai vizsga 2,5 órán át tartott, ahol mindenki igyekezett megmutatni tudása legjavát.

Akik 3. danra vizsgáztak vezényelték le a bemelegítést, és a Japán szisztémát. Utána alaptechnikai rész következett, és még sok minden más. A vizsgát erőnléttel zártuk, amit sikerült teljesíteni.

A küzdelemig 2 órát tudtunk pihenni, aztán 15 ó-ra visszamentünk fényképezkedni, és megkezdődtek a küzdelmek. A 35 év felettiek kezdték, nekik 10 ellenféllel kellett megküzdeniük. Utána jöttünk mi. A legfőbb jó tanács, amit megfogadtam az-az volt, hogy maradjak nyugodt, mindent védjek, amit tudok, és hogy fejben legyek ott végig. Ennek

tudatában küzdöttem. Azt vettem észre, hogy Rácz Csaba barátomat nagyon püfölik, gondoltam ez egy jó jel túl vagyok a felén 😊.

Aztán leültették az 1. danra vizsgázókat, örültem, hogy Vaszkó Ferenc teljesítette az 1. dant. Öten maradtunk. Ebből 4-en 2. danra, és jómagam 3. danra. A tíz küzdelem alatt végig figyeltem arra, hogy ne essen szét a mozgásom. És megint azt vettem észre, hogy irtóra püfölik a 2. danra vizsgázókat, megvolt a 40. küzdelem, Petinek is sikerült, és a Martfúji csapatnak.

Magam maradtam meg 400 ember a sportcsarnokban. Tudtam jól, hogy innét kezdődik igazán a vizsgám, mindaz, amiért 18 évig dolgoztam itt testesül meg. És elkezdődött, nagyon jó érzés volt, hogy annyi ember biztatott, hogy tartsak ki. Nagyon kemény ellenfeleket kaptam, ennek ellenére próbáltam nyugodt maradni, úgy érzem ez sikerült is.

És eljött a pillanat, amit annyira vártam az 50. küzdelem. Ott állt velem szemben Stefi Sensei (ezt a küzdelmet már jó párszor lejátszottam gondolatban).

Próbáltam itt is tudatos maradni, és nyugodt. Mindenbe próbáltam belenyúlni, védekezni, és itt-ott még talán vissza is ütöttem.

És akkor megszólalt Agócs Sensei. utolsó 30 másodperc, Sensei elindult, mint egy gép. A nagy erejű ütések, és rúgások közben elfogott egy érzés. Akkor sem hagyom magamat leütni, vagy lerúgni!- igenis talpon fogom kibírni az 50 küzdelmet.

És sikerült vége lett.

Egy nagy, és őszinte baráti ölelést kaptam Senseitől, és a tekintete mindent elárult. Büszke volt rám, és én is őrá.

Megtettem minden tőlem telhetőt, és ez úgy látszik a közönségnek is tetszett. Nagy tapsvihár közepette foghattam kezét Shihan Furkó Kálmánnal (**köszönet, hogy eddig segítette munkámat**), és a Dan kollégium vezetőségével!

Még pár másodpercig élveztem a siker ízét, aztán Sensei Schwarcz Robi barátom kiküldött a friss levegőre, ahol kapásból megittam 3 liter folyadékot. Nagyjából ennyi történt. A vizsga után még nagyon sokan gratuláltak, köszönet érte, nagyon jól esett! Kiemelnék még két embert, akik nélkül nem sikerült volna ezt teljesíteni. Az egyik Sensei Bodó Zoltán, nála kezdtem a Kyokushint, és egy nagyszerű ember! Most már büszkén elmondhatja, hogy már 6 fekete öves tanítványa van. A másik Sensei Stefanovics József, aki mindig ellát jó tanácsaival, és

példát mutatva jár emberei előtt! Neki köszönhetem az utóbbi évek ugrásszerű fejlődését. **Köszönet érte Senseiek!**

Köszönet illeti még Sensei Agócs Tibort, és csapatát, a tábor nagyszerű szervezésért, és lebonyolításáért.

Most itt ülök, és tervezem a második fél évet, és azt hogy hogyan lehetek még jobban hasznára annak a közösségnek, amit szolgállok.

Osu

Sensei Markovics János

Shinkyokushin szervezet weboldala: <http://shinkyokushin.mindenkilapja.hu/>

Seishin Keszegfalva www.seishin.sokoldal.hu